

XLV. LETNIK
1925
3. ŠTEVILKA

LJUBLJANSKI
ZVON

MESEČNIK
ZA
KNJIŽEVNOST
IN PROSVETO

UREJUJE FRAN ALBRECHT / LAST IN ZALOŽBA «TISKOVNE ZADRUGE» V LJUBLJANI

Igo Gruden / V pomladnem večeru

Nad zemljo, pod zvezdami spečo, diši po pomladi ...
 Odpri svoje okno na ulico mračno
 in skloni se ven;
 o, vtoni v valovje vonjivo in mlačno,
 ki bíje ob zvezdnati prod
 in lije od vsepcvsod nad prepadi
 noči in človeških usod —
 kakor sen ...

V zapadu boš videla težke oblake v razsutju;
 iz dalje boš slišala v toplem, omamnem občutju
 krožečih svetovij razkošno utripanje,
 selečih se ptičev vznemirjeno tipanje
 in himnično blaženost sprôščenih vod:
 boš čula slapove kot pesem pomladnega groma
 in pesem potokov kot zvon, ki nam poje cd doma —
 in pesem neba in vse zemlje bo le doprovod
 ljubečemu srcu in vzkrikanju žejne krvi
 in duši, zasanjani v daljne prepade noči.

V en sam slavospev sta spojila se sever in jug
 in mesec rastoči — samotni moj drug —
 ti skoro vzblesti čez pogorje kot plug,
 ki orje samoto noči:

O bajni trepet, ko srcé zazveni!
 Odpri svoje okno, rcké razprosti
 in misli v polet v še neznane smeri
 čez svet, ki že ves po pomladi diši.

